

vifer sig nødvendigt at føre den længere nord-
paa, er Mænd i Ministeriet, der have et saa
fortroligt localt Kjendskab til disse Egne og en
saa god Villie til at fremme denne vigtige
Sag, som jeg ganske vist troer det er Tilfæl-
det med det nuværende Ministerium.

Udsættelse: Den ærede sidste Taler
har talt for Frederikshavn, og den næstsidste
Taler for Beng; men det maa jeg sige om den
ærede Rigsdagsmand for Varde (H. Hage), at
han var mindre stedlig, han forlangte ikke Ba-
nen til Varde, hvorpaa allerede den ærede
Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds
(Schovelin) havde givet Anviisning. Den ærede
Rigsdagsmand for Varde (H. Hage) var til-
freds med at faae Banen lagt i det sydlige
Sjælland henimod Møen; og dette er meget
mere ninteresseret; han tager sig ikke af sin
egen Valgkreds, som det ærede Medlem, der
senere havde Ordet. Den ærede Rigsdagsmand
for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) har
havt ganske Ret i at forlange, at man ikke
maatte antage, at hans Udtalelse hidrørte fra
nogen forskjellig politisk Opfattelse af de Mini-
sterier, som havde succederet hinanden, idet han
ikke havde forandret sin Tilslid, men, hvad jeg
troer, han vil indrømme mig, det er, at han
nu er kommen til at see langt klarere saavel i
vore finantzielle Forhold som i vore politiske
Forhold end tidligere; han har nu — jeg glæ-
der mig ved at høre det udtalt af en saa væg-
tig Stemme — erkjendt, at om ogsaa vor
finantzielle Stilling kan være taalelig, saa er
den dog meget betænkelig, og vort politiske For-
hold til Udlandet er endelig for ham blevet
af en ikke lidet betænkelig Art. De ere dog
vel ikke blevne dette i de sidste saa Uger, og
havde det ærede Medlem tidligere udtalt sig i
samme Retning paa forskjellige Steder, vilde
det maaskee ikke saa lidet have virket til at

gjøre dem bedre. Det er hans finantzielle
Opfattelse af Sagen, jeg vil holde mig til og
da gjøre den Bemærkning, at dersom det ærede
Medlem, da den berøgtede eller berømte Tver-
bane, man kalde det, hvad man vil, var paa
Tale, havde villet troe paa de finantzielle Be-
tragninger, som jeg, blandt Andet, har gjort
gjældende, vilde vi rimeligviis ikke have havt
denne Tverbane. Med den Forsigtighed, han
nu optræder med, og som er berettiget i finant-
zielle Sager, vilde han da ikke have bragt os
til nu at staae paa det uhykkelige Grundlag af
320,000 Rbd. aarlig Forpligtelse for at komme
til Benøkshten; det maae vi lægge Mærke til;
thi det er det Uholdbare, og som altid vil være
det i denne Sag. Jeg hører ikke til de Uhyk-
lige over denne Lov; jeg vilde ønske, at vi
kunde blive frie for den tilligemed den hele
Tverbane. Dersom jeg derfor nu skulde gjøre
noget Forslag for mit personlige Bedkommende,
saa vilde jeg raade til, selv i nogenlunde dyre
Domme, at købe os frie for hele denne Tverbane-
Eiendighed. At give flere 100,000 Rbd. for at
staae frie for denne uhykkelige Betingelse vilde
være bedre end at gaae igjennem dette Lovfor-
slag for at komme derfra; men kunne vi ikke
komme frie derfra paa anden Maade, saa maae vi
tage Forslaget under den nøiagtigste Overveielse.

Det ærede Medlem, der talte først (Klee),
fandt i Tverbanen ikke det, der syldstgjorde,
men dog Noget af sit Centraliseringsystem, og
det var netop det, som decentraliserer (En
Stemme: Nei!); han fandt, at denne De-
centraliseren gik ind i hans Centraliserings-
system, idet den tillige decentraliserede. Paa
samme Tid eller kort efter — jeg paastaer
ikke, at der var noget Sammentrængt deri —
omtalte han, at Dyrerne gik fra Aarhus til
Kiel, og at de altsaa ikke kom til Kjøben-
havn.